

saa er det paa hans konstitutionelle Ansvar, det sker. Man kunde lige saa lidt tænke sig, at Sparere, Indskydere og Kreditorer var bundne ved dette Forbehold, som man kunde tænke sig, at Bankerne, saafremt Lovgivningsmagten ikke giver sit Samtykke, skulde staa alene med Ansvaret. Ingen vil dog forlange, at Sparere, Indskydere og Kreditorer skulle betale det Tab, som de have faaet i Kraft af Garantiloven, fordi Ministeren har taget dette Forbehold, der som sagt efter mit Skøn bliver et Mellemværende mellem Finansministeren og Lovgivningsmagten. Skal jeg altsaa besvare Spørgsmaalet om, hvad der vil ske, hvis Lovgivningsmagten trækker sig tilbage fra en Sanktion af Udvidelsen af Garantien, saa svarer jeg dertil: Det bevirker, at Bankerne og Statskassen desuagtet ere bundne til at betale hver Halvdelen af, hvad der udkræves. Hvis Udvidelsen vedtages, er Staten ogsaa forpligtet. Følgen af ikke at vedtage Udvidelsen af Forpligtelsen vil altsaa kun være, at Statskassen kan søge sin Regres, hvor den vil og kan.

Andreasen: Jeg kan ganske slutte mig til det Ønske, der er udtalt af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), om en grundig Undersøgelse af den foreliggende Sag, og jeg maa straks sige, at de Udtalelser, vi for et Øjeblik siden hørte fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), ikke have bidraget til at klare Sagen for mig i den Grad, at jeg i dette Øjeblik tør sige, hvorledes jeg vil stemme. Jeg erindrer om, at ved Finanslovens første Behandling blev der af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) rettet en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister i dennes Egenskab af tidligere Formand for Finansudvalget. Dette Spørgsmaal gik ud paa, om Udvidelsen af Bankgarantien til de tre saa ofte nævnte Banker havde været fremme i Finansudvalget. Jeg skal minde om, at Finansministeren begyndte med at meddele os, at saa vidt ham bekendt havde Sagen været forhandlet i Finansudvalget, men har kom senere til det Resultat . . .

Formanden: Jeg beder alle Medlemmerne medvirke til, at der kan blive Ro i Salen.

Andreasen: . . . men han havde senere gjort den Erfaring, mente han, at Finansudvalget ikke havde taget Stilling til

Spørgsmaalet eller haft Sagen til Drøftelse. Paa Grundlag deraf rettede det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) den omtalte Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Han siger om Finansministerens sidste Udtalelse: „Dette er en meget overraskende Oplysning, og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, som da var Finansudvalgets Formand, om denne Tro, som Finansministeren har, er rigtig, at der altsaa ikke er forhandlet med Finansudvalget om denne Sag.“ Saa tager Landbrugsministeren Ordet — det staaar i Rigsdagstidenden Sp. 1208 — og udtaler: „Naar der ikke findes noget skriftligt i Finansudvalgets Forhandlingsprotokoll, beror det paa den selvfølgeligelige Omstændighed, at der ikke har været noget at skrive. Der er ikke ført nogen Forhandling, der er ikke æsket nogen Tilslutning, og der er heller ikke givet nogen Tilslutning. Der har saaledes ikke været noget at protokolere.“ Nu kommer det ærede Medlem fra Ringkøbing, som har sagt, at han i den ulykkelige Tid, vi ere inde i i vort Land politisk set, vil have alt lagt aabent frem, og siger: Denne Sag har været forhandlet i Finansudvalget, og han vil ydermere hævde, at det Spørgsmaal ikke maa være fremmed en Gang for os menige Medlemmer af dette Ting, som ikke have siddet i Finansudvalget. Maa jeg nu spørge det højtærede Ting og de højtærede Medlemmer fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og Løvel (Anders Nielsen): Hvem taler Sandhed? og maa jeg som menigt Medlem af dette Ting bede om at faa det Spørgsmaal besvaret. Og maa jeg, idet jeg fremsætter denne Udtalelse, slutte mig til det Krav, der er fremsat om, at denne Sag henvises til et særligt Udvalg. Jeg skal, for ikke at komme i Konflikt med Formanden, ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse, men jeg vil meget støtte det Krav, der er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), om, at Sagen henvises til et særligt Udvalg. At dette Krav er begrundet, fremgaar, forekommer det mig, ikke mindst af de Oplysninger, jeg her har givet med Hensyn til det absolut modstridende i Landbrugsministerens og det ærede Medlem fra Ringkøbings Udtalelser.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at vi handle her under Ansvar for vore Vælgere. Jeg føler dette Ansvar her, hvor to saa betydende Medlemmer af dette Ting tale stik